

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.фeбруара 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, добар дан.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћник Мустафа Радоњићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте уместо Николе Чукановића? Минић? Матовић, добро, дајте пуномоћје.

- адвокат Матовић Миломир из Фонда за хуманитарно право,
- браниоци Ђорђевић, Крстић, Палибрк, Брадић, Борковић, Шћепановић, Стругар, Петронијевић и Бобот,
- од оптужених Николић, Кастратовић, Момић, Булатовић, Поповић, Мишић, Богићевић, Миладиновић, Корићанин Вељко, Корићанин Видоје, Сокић и Брновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сви су ту. Радић није ту? Ко мења Радића?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк мењаћу ја колегу Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мењате Радића, добро. Перовића ко мења?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Адвокат Шћепановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Радић, да, Радић је упутио тражење за документа за Момића, па смо ми то одобрили, али нисмо то донели сада. Значи, нека документа је Ваш бранилац упутио да преузмете, имате то одобрење. И имате овај решење које смо добили из Апелационог суда, то вам је подељено или ће вам бити подељено, а односи се на оне исказе које смо ми у једном тренутку издвојили. Међутим, то је сада враћено, решење је укинато и предмет је у том смислу враћен на даље поступање, као и сви ти искази.

Данас ћемо да наставимо претрес и доказни поступак.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су обавештени а неки нису, да због техничких услова које је имао EULEX 20.02. и 21.02. биће сведоци видеолинком и то Љеурета Рама, Сани Ука, Раши Ђока и 21. Бајрам Рама, Хајрулах Хисени, зато што је тада нама судница слободна преподне, они преподне могу да раде

видеолинк. А за данас смо позвали сведока Рашковић Зорана. У том смислу, неки наш договор и идеја је била да значи Пављан и Захач завршимо сада, да евентуално у петак, то још увек не обавештавам вас, јер нам доктор није потврдио Слободан Савић и на тај начин би завршили вероватно са сведоцима које је тужилац предложио за Пављан и Захач и са тим доказима. Па ћемо онда видети шта ћемо даље. Значи ова два дана поподне, а среда, четвртак и петак преподне, с тим што за петак доктор треба да потврди, сем, кажем вам, ако доктор нешто не промени, па то буде касно и тако нешто.

За овим се позива сведок Рашковић Зоран.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Господине Рашковићу, позвали смо Вас поново. У прилици смо да радимо по проширеној оптужници, за још нека друга места и нека друга села у околини Пећи. Ви сте позвани као сведок, као сведок сте дужни да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Подсећам Вас на заклетву коју сте положили и сада ако хоћете можете да се раскомотите, односно да се свучете, ако Вам је вруће, можете да останете и тако, како год хоћете и ја ћу да Вас питам, да нам исприичате нешто о догађају 14. маја 1999. године у селима Пављан и Захач. При том, пустићемо тужиоца и остале браниоце, оптужене, па ћемо и ми да Вам поставимо нека питања. Имамо неке фотографије које можете да погледате. Ми ћемо, мислим да ћемо још једном да Вас позовемо, без обзира на ово предвиђено време за село Љубенић, због тога што сада некако то је нека наша идеја, заокружујемо тај 14. мај и онда су нам остала још ова два села. Да ли може тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Поштовани суде, госпођо председавајућа, чуо сам Вас шта сте рекли. Наравно, спреман сам да сведочим о тим дешавањима у селу Пављан, Захач и Љубенић, с тим што напомињем да сам се ја највише психолошки спремао за Љубенић. Међутим, данас ја сам стварно данас у 12 и 40, дакле пре непуних два сата и десет минута, обавештен да ће рочиште бити одржано. А позив сам добио у четвртак у послеподневним часовима, међутим, тада ми је речено да вероватно неће бити суђења, тако да сам званично обавештен да дођем данас у 12 и 50, чиме су тренутно моје мисаоне и радне способности битно умањене, а има ту још неких околности које морам да Вам кажем, ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Обраћао сам се омбуцману, заштитнику грађана, господину Милошу Јанковићу, ја наиме већ десет месеци живим без иједног документа, валидног документа на своје име и ја немам, не поседујем ничим чиме бих овде у суду доказао да сам ја лице Зоран Рашковић. Дакле, зашто ми се не дају документа, не знам, све сам молио и тражио, а у исто време,

док немам никакву комуникацију са старешинама Јединице за заштиту, већ три месеца не постоји комуникација између нас, видео сам својим очима начелник је у три писмене претпоставке поднео захтев да ми се искључи безбедност. Ја по законском праву и по Уставу, имам потпуно право на лични документ и на безбедност барем док траје поступак. Када се поступак заврши, онда како Ви одлучите. То сам хтео да Вас замолим и да затражим од Вас. И ако ми дозвољавате, нешто јако битно за сам поступак, хтео бих да сугеришем суду, нешто што ме је лично узнемирило. Ради се о Ранку „Босанцу“, прво бих хтео, Ранку Момићу. Прво бих хтео да му се захвалим што је доставио комплетну фотодокументацију и тиме у великој мери готово као и ја, допринео да се одређена лица нађу на оптуженичкој клупи. Исто бих рекао да је то похвално, у том правцу да се иде. Друга ствар, чуо сам да је Ранко „Босанац“ да га је „Апелација“ пустила са слободе, честитам му слободу, да се брани са слободе. Дакле, ако је, ја чврсто верујем у то, да сада Ранко „Босанац“ може да каже, откуд лешеви из Љубенића у Београду. Хтео бих да причам поштено до краја, јер Ранко зна да ја знам и ја знам да он зна, то што се зна, али се изгледа не прича о томе. Те дакле чврсто верујем да је убицу, неко кога ја теретим прстом, ја стојим иза тога, да је убио педесет, преко педесет албанских цивила, за силовање жене и убиство жене, те верујем да га је „Апелација“ пустила да би отишли до краја и рекли како су лешеви завршили у Београду. Да ли га је зато пустила, можда се ја параноишем или је изашао на неки други начин, да се то не каже. Али ја само желим оно своје Уставно право, да имам лични документ како бих могао да се представим по законском основу, читао сам и закон да пише да морам да докажем. Ја не могу да докажем, живим без документа, врло ми је тешко тако живети. И право на безбедност док траје поступак. И да завршим, ја сам доступан, да се заврше сведочења о Пављану, Захачу и нарочито Љубенићу. Стојим суду на располагању са свим својим способностима. Али данас су моје мисаоне и радне способности битно умањене. Желим то да знате, тако да ја ако кренем да сведочим, сада Пављан и Захач, то неће бити ни 30% реално, онога што ја желим овде да изнесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, у 12 и 39, 14.02. мене је позвао на мој приватни телефон извесни Ненад, не памтим презиме, из Јединице за заштиту, па питао да ли да Вас доведу, поред тога што је судски позив послат далеко пре тога. Како је дошло до тог застоја и до тога да Вама неко и поред судског позива даје неке друге информације, немам појма. У сваком случају баш сам сада пре суђења проверила када ме је звао. То је једно. Што се тиче овог другог размислићу, о тим информацијама које сте ми дали, везано за Ваша лична документа. Претпостављам да је и Тужилаштво упознато са тим, а што се тиче Вашег укључивања у програм заштите од стране Јединице која се бави заштитом сведока и жртава, тако нешто суд није иницирао, већ Тужилаштво. Претпостављам да сте са њима и даље у комуникацији. Ако ту нешто са Тужилашством не функционише како треба, у шта чисто сумњам, онда ћемо то да видимо.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овог сведочења, док не размислимо за ова документа, не знам, ако има неких проблема у вези заштите, свакако морам да размислим на који начин ће суд да интервенише. Значи сада имамо те информације, онда морамо да размислимо, пре него што донесемо одлуку.

Што се тиче овог сведочења, сада ћемо ми да се консултујемо, није то ништа нешто страшно што смо хтели да Вас питамо, што Ви нисте већ рекли, Ви сте причали о томе. Само су ту у међувремену стигле неке слике, нека документација, и нешто друго када је оптужница проширена. И то нас сада интересује, онда нас није тако много интересовало. Ви нисте способни да данас дајете сведочење, да дајете исказ или не? Јесте или нисте?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да кажем да нисам способан, али сам изричит у томе да су моје мисаоне и радне способности битно, битно умањене. У 12 и 40 сам чуо да треба да изађем на суд. Ради се о тешком, компликованом предмету, ради се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јутрос, јутрос нисте знали да треба да дођете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, данас сам у 12 и 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јутрос мислим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јутрос не, у 12 и 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, није сведок упознат јутрос, пре подне. За сутра имамо такође предвиђено да Вас позовемо, сутра поподне, значи ова два дана су за Вас и остали дани су за сведоке који се саслушавају видеолинком са Косова.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дозволите да Вас питам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, у том смислу шта тужилац предлаже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако се сведок не осећа добро и ако не може да сведочи, то је сада проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се не осећа, он је рекао да се осећа добро, није рекао да се не осећа добро, него да није припремљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да није припремљен и да не може да сведочи, ја сам тако разумео.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сведок је рекао да нема ниједан документ на своје име и да ми из Јединице директно, није то претња, него су то писмене представке да изађем, да ме избаце, да ми се скину мере безбедности. У том смислу, ако се то деси да ја останем на улици, без иједног папира и без документа, са њима на слободи, дакле, овде се ради о мени, моја је сада физичка безбедност доведена у питање и уопште живот, не могу да живим ко апартид, не могу да одем у банку, не могу да одем у пошту, не могу да потпишем ништа. Тражим Уставом право. Ако Ви као судија председавајућа можете да упутите неки апел у том смислу да добијем документа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А отприлике, тачно и ја сам приватно покушавао да помогнем сведоку око докумената, међутим, ништа нисам могао да урадим, а што се тиче рада Јединице, ја не знам и не могу да утичем ни на који начин на рад Јединице и на начин заштите. О томе не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у смислу суђења, хоћете да се спремите за сутра?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, ја сам Вам рекао када сам завршавао, шта Ви год кажете, ја ћу тако да урадим, у смислу ви српски суд. Ја нећу да вршим манипулацију, опструкцију нити на било који начин да вређам достојанство српскога суда и то ми је амин. Дакле, како Ви кажете, али оно чињеница да ја нисам спреман. Немам папир и хоће да ми макну безбедност док су сви пуштени са слободе. Немам ништа против, не улазим, али хоћу да имам Уставом загарантовано право на личне документе. Не могу да се представим када уђем ни у суд, ни у продавницу, свугде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажем Вам, то ћемо да размислимо, сада имамо ту информацију, односно ја имам ту информацију, па ћу да размислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само бих још нешто, ја знам да отприлике ове ствари јако оптерећују сведока, у том смислу мој предлог је да се данашње саслушање сведока помери и одложи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас то и питам, хоћете за сутра да будете спремни? Нас интересује за сада Пављан и Захач.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И мени је у интересу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубенић ћемо да радимо када будемо завршили ове друге сведоке.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Без намере, опет напомињем, да на било који начин утичем или опструишем суд. Мени је у интересу да добијем документа и да се среди то стање у вези мене. У том смислу, више ми одговара, а и бићу далеко спремнији психички за суђење, ако не будем ни сутра. Међутим, ако Ви кажете да дођем сутра и да причам о Пављану и Захачу, ја ћу причати. Али, то неће бити 30% онако, онога што ја желим да Вам испричам, да испричам то што имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћемо то да решимо? До личне карте, нема сведочења.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, ја то не смем да кажем, али ја Вас молим, ја Вас молим, моја је молба да тако буде, али ја то не могу, не тражим изричито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, овако, закон каже, када човек може да ускрати сведочење и које су последице тога. Закон неки други тамо каже такође када сведок ужива заштиту од стране служби које заштиту пружају. Тако да то нећемо сада да мешамо, никако ни да условљавамо једно са другим. То већ заштита за сада функционише, додељена Вам је и то за сада, кажем, нећемо мешати. Наши термини су такви какви су и време ограничено. Значи ми немамо судницу на располагању, немамо могућност да радимо у неко друго време, осим у тих пет, шест дана у току месеца и поступак такође једног тренутка мора да се оконча. У том смислу, Ви морате да се спремите, Ви сте позив први пут добили за ову недељу, истина не за понедељак и уторак, него за неке друге дане. Па је онда EULEX то морао да помери, ми смо померили време, па то није било преподне, него поподне, онда је EULEX померио, тако је дошло до ове измене. У том смислу, ми сада нећемо никога да присиљавамо, за сада, али такође суд не може да изда никаква лична документа. Кажем Вам, о свему осталом морам да размислим, али то онако морам да размислим.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако можете да утичете, пошаљете неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче овога када ћете Ви да дођете, не знам, чак не знам ни када је то следећи пут, који су то термини, у марту, нити како ћемо да изађемо на крај са свим тим, са три села. Позваћемо Вас за следећи пут, то је негде у марту, само да видим, да ли има роковник, нема? Ја сада не знам када је то уопште, добићете обавештење и не знам, ако дође до неких измена, како смо адвокате звали телефоном, тако и Вас исто обавештавамо, када то мора телефоном. Сада можете да идете. О овом другом ћемо размислити, када дођете следећи пут, када будете добили позив, негде у марту и вероватно у другој половини марта. То је то.

Е сада, што би рекли, шта је, ту је. Ми ћемо да наставимо у среду, у 9,30 часова, прво Ви или прво Момић и Поповић који су се јавили? Изволите, изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем, госпођо председнице. Искрено речено сам изненађен пледоајеом који је уважени сведок писац овде дао пред Вама и пред нама. Ми смо овде побркали потпуно процесне улоге. Овај човек који је пред нама био данас, он је сведок, није он окривљени, не постоји никакво законско право да се сведоку омогући или не знам шта већ, да би се он припремао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какву он то припрему уопште може да има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, да ли верујете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако нема припрему од стране Тужилаштва или од некога ко на њега утиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, да сам данас била у прилици да са тужиоцем разговарам телефоном и да му исто то кажем, закон не познаје категорију припреме.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија, онда више нећу говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више, господине Поповићу, не, прво Момић, па Поповић, па Мишић.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Прво бих хтео нешто да, страшно сам разочаран значи и у државу и у суд и у све. Знате што Вам то говорим? Прво сам сада прочитао први пут да сам ја Зорану Обрадовићу и Мишић да му је претио, да смо му претили ми у затвору. Значи мојој деци нешто ако сам запретио, и њему и овоме овде што стоји, ово је лудак човек, значи ово није нормалан, верујте ми. Друга ствар, читам у новинама, пазите нешто, то се врло лако провери, читам у новинама да сам ја био инструктор „Супер тигрова“. Ја да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читали сте „НИН“?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Погледајте, молим Вас, то сам сада видео, ово је срамота, да он даје овакве интервјуе, ово је срамота, страшно сам повређен, а ја ћу са њим овде када дође, ја ћу му поставити пар питања, јер тај човек верујте ми, није био ни у Пављану, ни у Захачу, дошао је пред крај у Захач, био је у

Ђушки. Молим Вас, он Вас лаже, значи ја сада немојте да Вам се кунем у своју породицу, он Вас лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Јер овај је човек криминалац, ја могу то рећи, јер сам га хапсио доле у Црној Гори. Шта тај човек против мене има, немам појма. Значи то је криминалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја њему сметам што сам на слободи? Не знам две улице да изађем, залутам, где сам у стан, ја њему сметам. Мислим, срамота, стварно срамота и шта се ради. Ето ништа и хвала Вам за документе, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте подигли?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Морам да, нисам, не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подићи ћете.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Морам да се пријавим, боравиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите у депозит и узмите документа.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ето само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После суђења, таман данас стижете, не стижете данас, сутра.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Хвала Вам, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Моје поштовање, господо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смирите се, чекајте сада уопште од буке не чујем ништа.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: С обзиром на господинову изјаву, ништа немам. То је што је, господин вероватно није добро научио буквар, па треба да га обнови, него сам хтео нешто друго: пошто господин даје интервјуе по недељницима, дневној штампи, медијима уопште, тражим од суда да ми дозволите да и ја дам изјаву, да и ја дајем изјаве, па да видимо шта ће да буде, да ли ће то смети неко да објави моје, а једног криминалца, човека који је регистрован у Ријеку када је рођен, са 14 година је ухваћен са дрогом и регистрован као криминалац. Овде је вршио кривична дела са свих страна, он може да даје интервјуе и то, пазите, „НИН“-а, молим и питао бих тог новинара да ли је та болумента схватила са ким има посла. Е па зато тражим од Вас да ми дозволите да и ја дадем интервју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја Вама забранила да Ви дајете изјаве.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, али да и ја имам право да одем, да, од новинара до новинара а да пр имам шта је мени ђф. Имам, да имам нешто и о д тога. Дотични господин то може. И треће, господо, ја примам 8.500 динара косовског додатка које и дан-данас нисам примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати док човек прича.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја радим повремено када нађем хонорарно нешто да радим, радим. Али, с обзиром да ми је нога повређена, да ја не могу да радим, али видим да може господин да тражи да му се омогући да на суду, па да питам, да ли ова држава и одакле јој више тог новца да плаћа ове болументе као што је

он и њему сличне. Значи за њих има новца држава, а за нас, нема. Ја нисам примио минималац још тај, ту сиротињу од 8.500 динара, а за њега има. Ето ништа више, господо, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мишић, јесте Ви били, исто то? И Ви бисте за новине? Добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ако може тужиоц да њему говори све, можемо и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Сокић, изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја бих исто дао изјаву, али за „Дневни Аваз“ за сарајевске новине, за босанске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ја да Вам помогнем?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Пазите, ако може овај клошар да даје неке изјаве тамо, имам и ја право дати неку изјаву, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да Вам помогнем?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да дам изјаву за „Дневни Аваз“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за сада ја не могу да Вам помогнем. Ако будем могла, размислићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако може, ја бих баш, овај, ја бих био веома захвалан, ако може баш у Босни да се то чује, како је овде, шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, вратите се сада, да не губимо време до среде. Николић.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте хтели нешто да кажете? Не? Изађите овде. Немојте галамити да чујем, Николићу, да Вас питам.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте донели неки доказ о власништву на тој кући у том селу код Аранђеловца?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па мени нема ко то да извади, ја не знам ко може да ми извади то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николићу, сада се катастар вади кликом од куће, преко компјутера, то је све умрежено. Хајте, молим Вас.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Госпођо судија, да ли може мене неко из овога затвора да ме поведе да бих ја могао да средим та документа, да одем у Крагујевац, да се на пример, одјавим и да се пријавим у Аранђеловац и да будем као нормалан човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта Вам кажем, нисте суду пружили доказ да имате ту кућу у власништву.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па имам кућу, али како да извадим? Како, не могу у четири зида, једино да полетим, не знам шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, сада ја морам да Вас поучавам о Вашим правима. Да ли имате Ви браниоца? Имате, пазите. Можете да пишете директно, ја ћу проследити то писмо катастру, да Вам да та документа. Ако сте имали решење о наслеђивању, можете писати том суду у Аранђеловцу, да Вам изда

копију тог решења о наслеђивању, јер сте га изгубили. Једним кликом на компјутеру, ваде се подаци о томе, ко је власник по катастарској парцели јер је тако за сада за целу Србију. За то не треба никаква шифра, ништа, ништа, то ја могу од куће да радим.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Само једно питање за Вас. Зашто на пример, ја, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се расправљамо, значи ми немамо доказ да та кућа постоји, ја Вам то кажем.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, али ја сам само хтео ово да Вам кажем, на пример Срећко ми је средио, на пример, ја када бих изашао, нормално да бих отишао, да бих завршио све то у Аранђеловцу, одјавио бих се, пријавио бих се у Аранђеловцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу и разумем Ваш предлог. Хајде, вратите се.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја не знам шта друго.

Оптужени Николић предлаже да се притвор против њега укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А има још неко нешто да каже? Има Корићанин, само Корићанин још, ма ћете Ви онда, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док не дође, само бих имао нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, дошао је окривљени.

ОПТ. КОРИЋАНИН ВЕЉКО: Ја бих само једну примедбу на изјаву Ђероне Гаши, пошто нисам имао прилике оног дана да, исто сведок лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, немојте галамити, оптужени Мишићу.

ОПТ. КОРИЋАНИН ВИДОЈЕ: Да исто сведок лаже и да сам молио због тога, нисам хтео ништа да је питам, да дође овде и да ме погледа у очи да она каже, потврди, како може да ме види, да уочи на толикој даљини моје очи или било шта, под таквим, а наводно, стресом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. КОРИЋАНИН ВИДОЈЕ: Мислим, и још плус које је лажи изговорила и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њу смо саслушавали.

ОПТ. КОРИЋАНИН ВИДОЈЕ: И да, и рекао бих примедбу на адвоката, пуномоћника Радоњићија. Пошто он тврди да исти сведок Иса Гаши је луд, на основу чега је утврдио, био је свестан када га је предложио и када сам био ухапшен, тада је био нормалан. А сада је одједном луд. На основу чега тврди господин Радоњићи да је он луд? Да ли је он лекар или шта или има неке налазе да га проглашава? Може и мене да прогласи тако лудим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. КОРИЋАНИН ВИДОЈЕ: Једноставно, пошто му не одговара изјава сада тренутно Исе Гашија, најлакше да га прогласи лудим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ове примедбе су евидентиране, вратите се на место.

ОПТ. КОРИЋАНИН ВИДОЈЕ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми ћемо сада све ово да наставимо у среду. Шта је тужилац хтео и Ђорђевић и, не?

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Само молим Вас да се изјасним о овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, није Скупштина, немојте, нека он је ставио примедбу на исказ сведока, молим Вас. Шта је адвокат Ђорђевић неки предлог, па ће онда тужилац да се изјасни. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не знам, имаћемо још је суђење у току недеље, не знам да ли је сада време и место, али када је већ процесни предлог, ја бих исто тако, што се тиче Мишића, предложио суду да му се укине притвор, да не објашњавам много. Сви ти услови су постојали за ове којима је притвор укинут. Има пријављено боравиште, има лице које је евиденгирано на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То лице је, ја сам питала Мишића, да ли је његова супруга пријављена негде посебно што она има пребивалиште на територији Србије, а боравиште нема пријављено, мислим овде у Београду, али су непријављено живели обоје у Батајници. Иначе, овоме већу је лично познато да иста особа Томић Драган, Опленачка 20, Лазаревац, разним људима који су са њим у притвору, даје исте такве изјаве. Значи ми смо били у прилици да видимо још низ таквих изјава у том смислу, значи видите ту госпођу. За сада Вам то кажем, па онда тај предлог уобличите тамо до среде. Изволите, тужиоче. Још неки предлог?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да се надовежем, мој клијент је већ ставио предлог, али желим нешто да овај објасним овом суду што верујем да суд и сам зна. Значи, прво што се тиче било каквог доказа о власништву, слажем се ја са Вама, то би било неко решење о наслеђивању и тако даље. Али то решење о наслеђивању неко би мени као браниоцу морао да да. Ја значи не знам ни када је донето, ни да ли је донето, ни у ком суду је донето. Ја значи не могу да тражим иглу у пласту сена. То је веома тешко. Значи само је проблем што Милојко на слободи најалост, нема никог рођеног, некога ко би у том смислу могао на тај начин да му помогне. Што се тиче саме куће, ја бих морао да знам, која је то катастарска парцела, све ја то знам, веома добро, колегинице. Али онај проблем који сам Вам пре пола године рекао, не зато што ја не желим, он је врло коректан клијент и он зна да ја за њега дајем максимум од себе да му помогнем. Али немам никога на слободи, на тај начин да дођем до тога шта он има од власништва и на тај начин помоћем суду. Ја знам да суд има добру вољу и веома ценим добру вољу да њега пусти из притвора, али овде имамо тај технички проблем-како да дођем до решења о наслеђивању. Ко, неко треба да ми га физички да. А ја не могу да га тражим у суду када не знам ни под којим бројем, ни од када, ни из које године, ни у ком суду. Како да га нађем? Што се тиче тога која је то парцела – па то би ми најмањи проблем био да одем у катастар и да извадим. Али које, из које парцеле, која кућа? Значи схватате где је проблем. Ми смо пробали, Срећко је њему заиста нашао посао, посао где би он могао да ради. Он може да има ту, па ће лако када изађе сам да нађе, он има право да промени своје и да о томе обавести суд, о промени пребивалишта. Значи мора у том неком смислу неке ствари може бранилац да уради, неке

ствари мора он сам да уради. И ми то сви знамо и животно, друго је форма и ово, али ово говорим животно. Мора неке ствари, да било кога, ово ми је први пут у животу да имам клијента преко ког, нико ван затвора нема контакт, први пут у мојој каријери, да немам коме да се обратим и ко да. Нажалост, знате како, и родбина, то ћете ме схватити, ово сада животно причам, чим виде, ево овакве и сличне наслове овај по новинама, ту су сви ови људи потпуно у праву, они се две године, три године само блате, да нико ништа промотивно о тим људима није написао. И како онда и тај рођак, неки даљи рођак са ким сам ја успео да ступим у контакт, он окреће главу, он каже да има срчане проблеме, он каже, јавиће ми се, па ми се не јави и тако даље, окреће главу од њега. Не зато што је Милојко био лош према својој родбини, него зато што када чују и прочитају у новинама, ово, оно, свако би окретао главу, без обзира да ли је то тачно или није. Значи, објективан је проблем, не зато што је некоме тешко да оде до Аранђеловца и тако даље. Само да ме разумете као човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано је све аудио техником.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: А придружујем се овом предлогу немам шта више после свих ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тужилац, шта каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужиоцу је данас изнет Ваш акт од 14. фебруара 2013. године, из којег, између осталог, сазнајем да ће 20. и 21. бити саслушани сведоци, па се наводи који сведоци. Имам везано за то два питања: прво питање, ко ће бити саслушан 20. а ко 21. и друго питање, у предлогу Тужилаштва стоје још неки сведоци везано за Захач, а то су Али Рама, Исуф Рама, Бајрам Смајлај, Рам Никчи и Ази Мехмети, па ме интересује шта је са овим сведоцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте одбили сведочење или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бајрам Смајлај, према истим информацијама које суд поседује од Тужилаштва, не жели да сведочи, ради се о човеку који је преживео стрељање у каналу. То је једно, остали сведоци који су на том списку и та имена која већ спомињете, су оне особе које смо ми звали и упутили позив EULEX-у, па је EULEX уместо суду, упутио вама једну информацију и онда сте Ви то нама овде проследили. То је она информација да је Ганимете Никчи у Белгији, да је Рам Никчи у затвору у Албанији, да је овај Бајрам да он неће да сведочи, видите сада не могу напамет да се сетим, за Азема Мехмети, за ког сте још питали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Рама, Исуф Рама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да нађемо онај допис који сте Ви нама, Тужилаштво предало суду и који смо ми овде поделили свима, онда да Вам прочитам. Или да то оставимо као Ваше предлоге тамо у четвртак, на крају па да видимо шта ћемо, да оставимо за четвртак? Добро, а Ви проверите тај Ваш допис, то сте Ви нама дали. Ту информацију коју је Тужилаштво добило од EULEX-а, Тужилаштво које је добило од EULEX-а, па је нама овде предало, то је та информација коју ми имамо и у том смислу, погледаћете и ви сви, следствено овом решењу из Апелационог суда, овај и тим записницима, што би рекли, о препознавању, шта

ћемо даље. Те предлоге ћемо разматрати у четвртак на крају радног времена или у петак или ћемо сада још, Момићу шта је? Изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ево само да Вас замолим не знам, нисам се ни са адвокатом консултовао, може ли „Шумадинац“ код мене да буде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте код Сточара, оног спортског стручњака?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Имам ту стан, имам све, ако може код мене да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Ипак ћемо све да видимо у среду.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Примео бих и Мишића ако може и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видимо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је онда 20.02.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љаурета Рама, Сани Ука, Раши Ђока, 20., то је информација коју ми за сада имамо од EULEX-а, да ли ће то бити тако, док не видимо, не знамо.

Видећемо се, дакле настављамо у:

среду, 20. фебруара 2013. године у 9,30 часова.

Довршено у 15 часова и 29 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА